

hnutedlné, aby sami do spisů vyšetřovacích nahlédli, mohou jim i spisové sami vydání býti, ač nebyli by v tom nějaké zvláštní překážky.

§. 21.

Shledaloliby se, že zdání znalcův jest temné, neúplné neb neurčité, že samo sobě neb vyhledaným okolnostem skutku odporuje, že to, co se z uvedených průpovědí předních čili násudků zavírá, z toho nevychází, nebo, že znalci ve výpovědích, týkajících se věcí skutečných od nich shledaných, znamenitě jsou na rozdilech, má je soudce vyšetřovací v příčině toho vyslyšeti a jestližeby se tím pochybnosti nezdvihly, má se ohledání, pokud možná, znovu předsevzítí, přivezmouc k němu znalce předešlé nebo jiné.

§. 22.

Ve zdání samém budiž vždy vyřknuto, co v případnosti, o kterouž činiti jest, přede vším jiným bylo příčinou smrti nastalé, a čím byla příčina tato dána.

Dle povahy případnosti budiž tedy zvláště vysvětleno:

1. mželi se dle okolností přítomných pokládati za jisté nebo za pravdě podobné, že nastala smrt:

a) v následku úrazů shledaných, nebo

b) již před úrazu těmito, nebo

c) v následku aneb spolupůsobením příčiny nějaké k úrazu potomně příšlé a k němu se nevztahující.

Nalezneli se, že úrazové shledání jsou příčinou smrti, budiž dále určeno, zdaliž

2. skutek, z něhož obviněný jest obžalován, byl příčinou smrti, a to dle obecní povahy své, nebo pro zvláštní povahu těla toho, komu bylo uškozeno, aneb pro zvláštní způsob, v kterémž se tentýž nacházel, nebo pro náhodné okolnosti zevnitřní.

Pakliby se zdání znalcův nevztahovalo ke všem okolnostem, jichž k rozhodnutí potřebí, má jim soudce vyšetřovací v příčině toho dáti zvláštní otázky.

§. 23.

Když se zdání odůvodňuje, má se to, co vyšetřováním přišlo na jevo, pravidly pravými, na anatomii, fyziologii a pathologii založenými vysvětliti, závěrkami z povahy věci učiněnými vyložiti a důkladným od jiných činěným pozorováním a obecně uznanou zkušeností potvrditi.

Domněnky a mínění vlastní nebo cizí nejsou důkazem; též autorit nelze se dokládati, leč ku ztvrzení toho, co bylo způsobem dotčeným odůvodněno.